

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים, אמר רבי
אלעזר: אבא, וכי מי שהוא תחת
שעבוד אדונו, ורבונו הבטיח לו
להוציאו לחרות והוציא אותו,
יש לו לשבח את עצמו שהוציאו
מתוך השעבוד? והרי הקדוש
ברוך הוא אמר לאברהם כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם, והרי
הוא הבטיח להוציא את בניו מן
הגלות, זהו שכתוב ואחרי כן
יצאו ברכש גדול, והוא משבח
את עצמו כמה פעמים אשר
הוצאתיך מארץ מצרים?

אמר לו: בני, יפה אמרת, אבל
זה לא לשבח את עצמו, אלא כל
ספירה וספירה נקראת ראש
לחברתה, וכדי להודיע להם
מאיזה מקום הוציא אותם מתוך
השעבוד, פתח באנכי, והזכיר
אשר הוצאתיך מארץ מצרים
וגומר חמשים פעמים, כנגד
חמשים שערי בינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי
אלעזר: אבא, הרי אם העמוד
האמצעי הוא מצוה ועושה, הנה
לו לומר בשבילו אשר קדשני
וצנני, מה זה אשר קדשנו וצננו?
אמר לו: ודאי, יפה אמרת, בודאי
על העמוד האמצעי וצדיק נאמר
על שניהם אשר קדשנו במצותיו
וצננו, אשר ודאי, שהיא אשר
אהי"ה, האם העליונה, צוה
אותם על השכינה שהיא מצוה,
לכל אחד מהם, והם למעלה
שנים כענפי האילן שנופרשו
לימין ולשמאל, ולמטה הם נעשו
כה אגדה אחת, ומשום זה הם
למעלה שנים ולמטה אחד, שאין
היחוד בכל ענפי האילן אלא בה,
שהיא אוגדת של כלם, היא אגדה
של כל איבר ואיבר, ובה כלם
נעשים אחד.

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים (שמות כב). אמר רבי אלעזר
אבא וכי מאן דאיהו תחות שעבודא דרבוניה,
ורבוניה אכטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק
ליה, אית ליה לשבחא גרמיה דאפיק ליה מגו
שעבודא, והא קודשא בריך הוא אמר
לאברהם (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם, והא איהו אכטח לאפקא לבנוי
מגלותא, הדא הוא דכתיב (שם יד) ואחרי כן
יצאו ברכוש גדול, ואיהו משבח גרמיה כמה
זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אמר ליה פרי שפיר קאמרת אבל לאו איהו
דא לשבחא גרמיה, אלא כל ספירה
וספירה אתקריאת ראש לחברתה, ובגין
לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מגו
שעבודא, פתח באנכי, ואדכיר ביה אשר
הוצאתיך מארץ מצרים וגומר, חמשין זמנין
לקבל חמשין תרעין דבינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי אלעזר אבא, הא
אם עמודא דאמצעייתא איהו מצוה
ועושה, הנה ליה למימר בגיניה אשר קדשני
וצנני, מאי אשר קדשנו וצננו, אמר ליה ודאי
שפיר קאמרת, בודאי על עמודא דאמצעייתא
וצדיק אתמר על תרוייהו אשר קדשנו
במצותיו וצננו, אשר ודאי דאיהו אשר אהי"ה
אימא עלאה, מני לון על שכינתא דאיהו
מצוה, לכל חד מנייהו, ואינון לעילא תרין
כענפין דאילנא דאתפרשו לימינא ולשמאלא,
ולתתא אתעבידו בה אגודה חדא, ובגין דא
אינון לעילא תרין, ולתתא חד, דיחודא לא
אית בכל ענפין דאילנא אלא בה, דאיהו אגד
דכלהו, איהו אגודה דכל אבר ואבר, ובה
אתעבידו פלהו חד.